

ת"ד 9259/12/16 - מדינת ישראל נגד רביע חסן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 9259-12-16 מדינת ישראל נ' חסן
תיק חיצוני: 297853/2016

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה באמצעות עו"ד אורית מדינת ישראל
מנדלוביץ'
נגד
נאשם באמצעות ב"כ עו"ד מרזוק רביע חסן
חיכאם

החלטה

1. הונחה לפני בקשה להוצאת צו לחברת הביטוח, שומרה, לקבלת מידע באשר לתביעה שהגיש מבוטחה, עד תביעה בתיק זה.

2. הבקשה הועלתה מטעם ההגנה, בדיון שנערך ביום 9.7.18, בתום שמיעת הראיות בתיק. לטענת הסנגור, בתביעה הביטוחית שהגיש עד התביעה, מר ישראל אבא ברוטברט, באמצעות חברת שומרה, החברה המבטחת שלו, יש כדי לשפוך אור על גרסתו, באשר לאשמתו התורמת לתאונה.

3. ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה. צוין כי הנהג המעורב העיד בדיון מיום 3.6.18, וככל שההגנה מבקשת לסתור טענות של עד זה או אחר, מן הראוי שהדבר יעשה באמצעות מומחה מטעמה ולא באמצעות תביעה אזרחית, שאינה כפופה לסדר הדין הפלילי, ובטח לא בשלב שלאחר חקירת הנאשם.

החלטה

4. **סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982** (להלן - החסד"פ) מסמיך את בית המשפט להתיר הבאת ראיות נוספות גם לאחר שבעלי הדין סיימו את הליך הבאת הראיות, מקום בו בית המשפט ראה צורך בכך. וזו לשונו:

"סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד - ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט - ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט".

5. כעולה מהפסיקה, השיקול העיקרי בעת בחינת בקשה להתיר הבאת ראיות נוספות הוא יש בראיות אלה כדי לשנות את תוצאת הכרעת הדין, ולמנוע עיוות דין לנאשם (ראה ע"פ 951/80 קניר נגד מדינת ישראל). כן יש לבחון את הטעם בגינו לא הוצגה הראיה בשלב המתאים. ככל שהבקשה להגשת ראיות נוספות מוגשת בשלב מאוחר יותר של ההליך, כך היעילות לבקשה תהא נדירה יותר, תוך שלעולם השיקול המרכזי הינו עשיית צדק ומניעת עיוות דין (ראה ע"פ 8653/10 פלונית נגד מדינת ישראל).

עולה מהאמור כי על בית המשפט לבחון בבקשה מסוג זה האם תשתנה תוצאת הכרעת הדין נוכח קבלת הראיה הנוספת, באופן שיגרום לחוסר צדק ועיוות דין לנאשם.

מן הכלל אל הפרט:

6. ככלל על נאשם להניח את מלוא ראיותיו בפני בית המשפט במסגרת פרשת ההגנה. הבקשה דנן הוגשה בתום הליך שמיעת הראיות, ולאחר שנשמעו בפני עדי התביעה, לרבות הנהג המעורב, הבוחן אשר חקר את התאונה, ועד ההגנה, הנאשם. בנסיבות אלה, היעילות לבקשה תהא נדירה, ולצורך מניעת עיוות דין בלבד.

7. לא מצאתי בנסיבות העניין, כי באי קבלת הראיה הנוספת יש כדי לגרום לחוסר צדק ועיוות דין לנאשם, בדרך כלשהי. ב"כ הנאשם טען כי עדות הנהג המעורב בתביעה הביטוחית שהגיש, עשויה לשפוך אור על אחריותו של הנהג המעורב לתאונה. עדות זו אין בה כדי לשנות מהכרעת הדין בעניין הנאשם ואי הגשתה לא תוביל לעיוות דין לנאשם. אחריותו של הנאשם תבחן על פי הראיות המצויות בתיק, וללא קשר לתביעה הביטוחית.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

הצדדים יגישו את סיכומיהם בהתאם להחלטה מיום 9.7.18.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ח, 15 יולי 2018, בהעדר הצדדים.